KARİKATÜR

İnönü — Yavrum, eşsiz ka hraman Atatürkün aziz hatırası, sönmez meşale olar ak ruhlarımızı daima ateşli ve uyanık tutacaktır..

Cümhuriyet kızı — Ne mutlu bana, bu sözlerle istikbal yolumu aydınlattınız..

Ramazan bayramını, ebedî Şefimiz Atatürk'ün ölümü ile on sekiz milyonumuzu mateme boğan günlerde göz yaşları ile karşıladık.

Her sene gönüllere neşe veren bayram, ilk defa yaşlı gözler gördü.

KARİKATÜR yazı ailesi, en derin acıları ile Türk milletine başın sağ olsun der.

No. 152 CİLT: 6 YIL: FİATI 10 KURUŞTUR 24 İKİNCİTEŞRİN 1938

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERI ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

Onun yolu...

Dünya — Yavrum, ne mutlu sana ki o güzel yolda gidiyorsun da benim gibi ikide birde sendelemiyorsunl.

KARA BAYRAM

Bugün bayram.

Yanımda birinin derinden derine göğüs geçirdiğini ve felâketli bayramlarda okunması mutat olan meşhur eski mısraı tekrar ettiğini duyuyorum;

«İl iydi ekber eyledi biz matem eyledik»

Gayri ihtiyarî gülümseyerek dönüyor ve soruyorum;

— Mısraın «Biz matem eyledik» kısmı doğru. Fakat İydi ekber ile bu illerin kimler olduğunu söyliyebilir misin?

O şaşırarak yüzüme bakıyor, ne cevap vereceğini kestiremiyor.

Ben devam ediyorum;

— Bütün dünyanın ve dünyadaki bütün illerin bizimle beraber matem ettiklerini günlerdenberi görmüyor musun? İnsanlığın şimdiye kadar hangi ölüye bukadar ittifak ile acıyıp yandığını gördün. Bir Türk çocuğunun ölümüne bütün dünyanın ağlıyacağını yirmi sene evvel kim tahmin edebilirdi? Hakikat şu ki, o her şeyimizi değiştirdiği gibi, bu eski mısraın hükmünü de değiştirdi.

* * *

Düşünecek olursak onun ölümile değişmiş ve mânalarını kaybetmiş daha bir çok ata sözleri ve mısralar bulabiliriz.

Yaslı bayram

— Bir düzine mendil istiyorum...

— Bayram için mi bayan?..

— Hayır, gözyaşlarım için!..

Bu Hafta İşittiklerimiz

— İstanbul artık eski tadını kaybetti..

— Neden?

— O gelecek, o geldi, bu hafta gidiyor, bugün gitti diye güzel bir heyecan duyardık. Şimdiden sonra bunu duyamıyacağız!

●

— Dünyada hiç bir baba, Ata kadar evlât sahibi olmamıştır, ve hiç biri bukadar sayısız evlâda bu derece kıymetli miras bırakmamıştır. Hangi birini sayalım?

●

— Bu kör niçin kendisini yerden yere vuruyor?

— Onun güneş yüzünü görememiştim, kara haberini de alamıyacak bir halde olaydım diye.

●

— Ankaradaki cenaze merasiminde gökler bile ağlamış.

— Ne yapsın? Yeryüzünde ogündenberi dökülecek bir damla yaş kaldı mı ki?

●

— Millet vekilleri büyük ölüyü frakla takip ediyor...

— Milletin firaklı günü değil mi? Bize vekâlet ediyorlar!

●

— Atam, hiç bir zaman adım attığı yoldan geri dönmezdi.

— Ne olur, bu itiyadını bizim hatırımız için bir kere bozsaydı!

●

— Şeker bayramınızı tebrik ederim..

— Bu sözü bir daha tekrarlarsanız ben de sizi tahkir ederim!

●

— Sulha âşık yegâne cengâverdi o...

●

— O, milletini güldürmek için dünyaya gelmişti. Bukadar ağlatacağını bilseydi, muhakkak aramızdan ayrılmazdı..

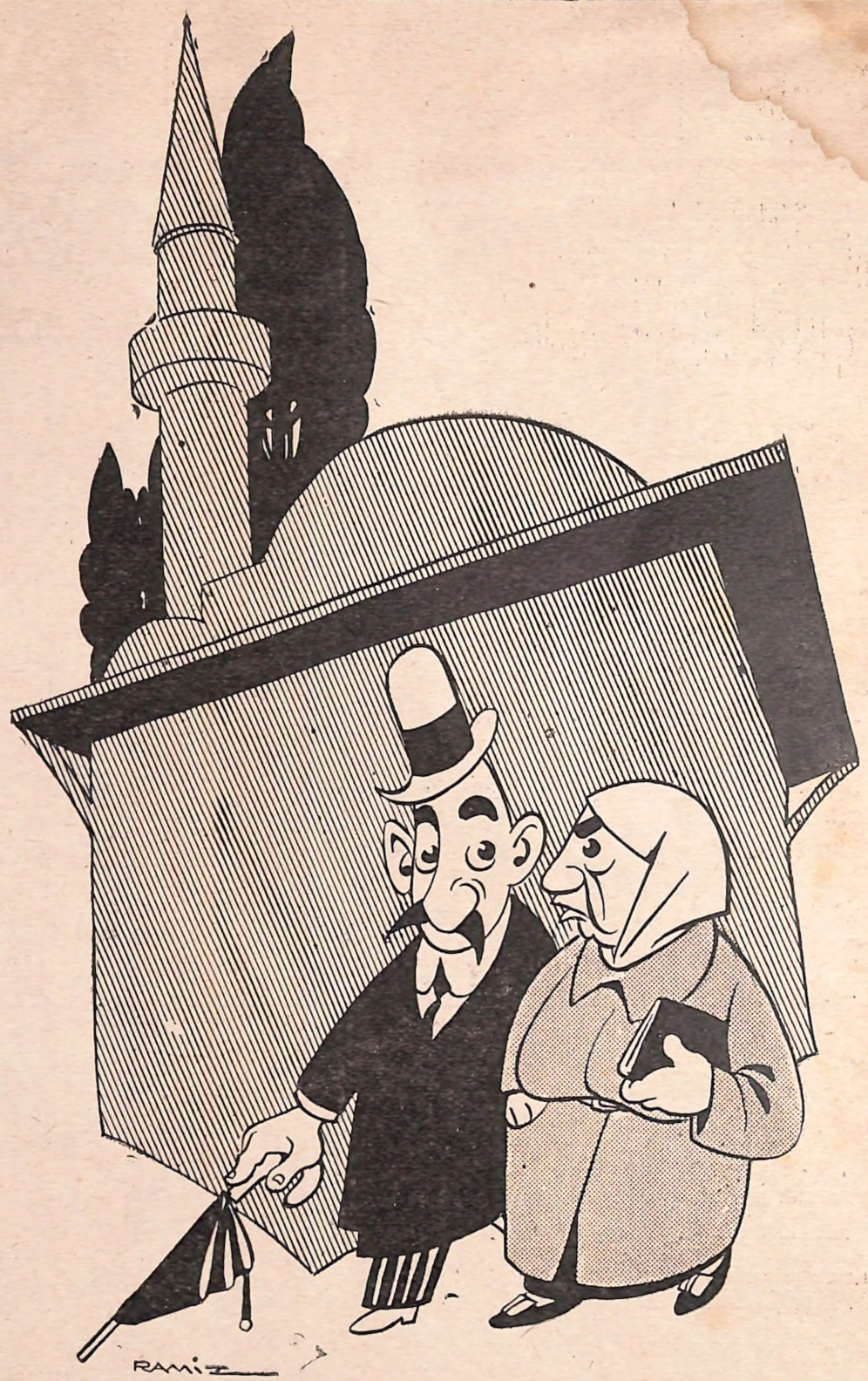

— Atamızı bütün milletler kıskandılar..

— Milletlerin sözü mü olur. Ebediler bile kıskandı da elimizden aldılar!..

Meselâ; «Ateş düştüğü yeri yakar». İki haftadanberi görüp anlıyoruz ki, onun ateşi yalnız düştüğü yeri yakmakla kalmamıştır. Bu ateş memleketimiz içinde yanacak yürek bırakmadıktan sonra hudutları aşmış, iz'an ve kalbi olan bütün dünya insanlarını ayni kızgın demirle dağlamıştır.

Yirmi sene evvel yenilmiş ve ölüme mahkûm edilmiş bir memleketin hemen hemen tek başına dağa çıkmış mecnun bir âsî diye uzaktan uzağa duyulan bir insana medenî Avrupa diplomatı ile uzun saçlı Çinlinin ayni teessür kelimelerile ağlıyacağını kim tahmin ederdi?

Yine «İl ile gelen düğün bayram» diye bir eski sözümüz vardır ki, bir felâketin ortakları çoğaldıkça acısının kaybolduğu ve hemen hemen bir bayrama inkılâp ettiği mânasını ifade eder.

İl ile gelenin her zaman düğün bayram olmadığını yine O bize döktürdüğü kanlı yaşlarla isbat etti.

* * *

Yine bir ata sözüne göre gözden uzak olan, gönülden de uzak olurmuş. O artık hiç bir gözün görmiyeceği kadar uzakta fakat buna mukabil her zamandan ziyade gönüllerimizin içindedir ve daima en derin ve çılğın bir aşkımız olarak, orada yaşıyacaktır.

* * *

Şair;

«Unuturlar seni biçare hemen ölmeye gör»

Onun eseri demek olan Türkiye yaşadıkça o yaşıyacak, ölümün bir insanı mutlaka unutulması lâzım gelmiyeceğini, onun asırlar içinde sürüp gidecek olan ebedî hayatı isbat edecektir.

KARİKATÜR

ATATÜRK ve Sığırtmaç

— 1 —

Yüreğini Atanın matemile dolduran,
Tabutunun başında kaç gün ayakta duran
Sığırtmaç Mustafanın, bu, olmuş masalıdır.
Şimdi on yedi milyon kederli, tasalıdır,
Bu masalı okuyup bizler bu matem günü,
Atatürkün bilelim yine büyüklüğünü.

★

Bir sabahtı. Mesuttu Anadoluda köyler;
Kuşlar sevinçlerinden dağlarda türkü söyler,
Rüzgarlar toprakları sanki tebrik ederdi,
Sanki:
— Size ne mutlu, Gazi geliyor!.. derdi.
Çünkü oğun Atatürk gezintiye çıkmıştı;
Güzel Anadolunun hasretinden bıkmıştı,
Atılmıştı görmüye kırları, ovaları,
Köyleri, çiftçileri, o temiz yuvaları.

İşte ana vatanın böyle hoş bir yerinde,
Çiçekler açıyorken kırların üzerinde,
Ona gölge veriyor dağ başında bir ağaç,
Sürüyü bekliyordu küçücük bir sığırtmaç.
Bu kim midir dediniz; On yaşında bir çocuk,
Vücudu biraz zayıf, benzi bir parça uçuk,
Erken, kimsesizlik demden, yaşlı onu,
Fakat şefkatli bir el bağrına bastı onu.
Sığırtmaç rastlayınca o güneş renkli yüze,
Ömrünün gecesinden erişti bir gündüze.
O sabah koylu çocuk kırda dolaşıyorken,
Kalbinde garipliğin huznunü taşıyorken,
Ardında bir ses duydu, dönüp baktı: Bir atlı,
Nisan gökleri gibi mavi gözleri tatlı.
Onun Gazi olduğu nasıl gelir aklına,
Baktı: Onun benziyor saçları som altına,
Fakat bir heyecanla arttı kalbinin hızı;
Kendine çekiyordu Gazinin mıknatısı,
Ömründe görmediği güzel yüzlü bir adam,
Köyün gökleri gibi mavi gözlü bir adam.

Bu meçhul yolcu demiş yaklaşarak çobana:
«— Beri gel, küçük köylü!.. Yolumu göster bana!»
Onlar biribirini cana yakın bulmuşlar,

Beraberce hem söze, hem yola koyulmuşlar.
O güneş yüzlü adam önce başlamış lâfa,
Sığırtmaça demiş ki:
— Adın nedir?..
— Mustafa!..
Küçük köylü de sormuş:
— Seninki nedir, söyle?..
Büyük adam da demiş:
— Benim adım da öyle!..
Ayrılacağı zaman yolun dönüm yerinden,
Gazi yağız atının eğilmiş üzerinden,
Çobanı uçurarak ufkunda bir sevincin,
Ona bir nişan vermiş kendini bulmak için.

— 2 —

Ertesi gün nişanı çoban sorduğu zaman,
Bütün köylü şaşırmış:
— «Sana ne mutlu, aman;
«O teselliler veren bütün ümitsizlere,
«O yeniden kan veren sararmış benizlere,
«O bir anda güldüren ülkede yoksulları.
«O derdinden kurtaran yetimleri, dulları.
«İsterse kollarile dünyaları saran o.
«Çoban gözlerini aç; Vatanı kurtaran o.»

— 3 —

Çocuk bunu duyunca; bakmamış sağa, sola,
Kara sevdalı gibi, düşmüş o akşam yola;
— «Demek oymuş herkesin görmeyi özlediği,
«Oymuş bütün milletin yolunu gözlediği!»

Sığırtmaç kavuşunca o şafak renkli yüze,
Bahtının gecesinden erişmiş bir gündüze;
Bu vak'a hayatında olmuş mesut bir fasıl.
O halâskâr vatana hayat verdiyse nasıl,
Bu yoksul çobanı da çekip kurtarıvermiş,
Şefkatli kollarile bağrında sarıvermiş,
Olmuş bütün Türkleri sanki kucaklar gibi.

Demiş, bütün ülkeyi göğsünde saklar gibi;
— «Yeryüzünde bu çocuk en çok şefkate muhtaç,
«Çünkü bir timsalidir milletin bu sığırtmaç!»

NECDET RÜŞTÜ

Cumhuriyete iman!..

Celâl Bayar — Elemimiz, hicranımız çok büyüktür, fakat imanımız, güvenimiz de o nisbette büyüktür!.

— Başvekilin nutkundan —

NUHUN GEMİSİ

Şişman bir bayan geçen gün kalabalık bir tramvaya biniyordu. sahanlıkta duran erkeklerden biri işitilecek kadar yüksek bir sesle;

— Yahu, insan böyle fil gibi vücutla tramvaya biner mi? dedi.

Kadın nazikâne cevap verdi;

— Tramvay otomobil gibi zata mahsus bir şey değildir. O, Nuh teknesi gibi bir şeydir. Eşeğe varıncıya kadar her cins mahlûku alır.

Otomobilde

Kadınla erkek otomobilde yüz kilometre süratle gidiyorlardı. Direksiyonu kullanan erkek, kadına;

— Aşkımız her zaman bu süratle yol alacak, ne dersin?

Diyordu. Bu sırada otomobil var kuvvetile bir ağaça çarptı. İkisi de bir müddet havalandıktan sonra bir çukur içinde buluştular. Kadın o zaman cevap verdi:

— Sürati fena değil ama, durması tehlikeli!

Pazarlıksız

— Allah şu pazarlığı kaldıranlardan razı olsun..

— Ya!

— Evet, eski bayramlarda esnafla çekişe çekişe aldanıyordum, şimdi hiç yorulmadan!

Altın yağmuru

Genç âşık, tecrübeli sevgilisile sonbahar akşamı geziyorlardı. Rüzgâr esince sararmış yapraklar birer birer dökülmiye başladı. Genç âşık;

— Sevgilim, dedi, işte bir altın yağmuru... Ne güzel değil mi?

Sevgilisi başını salladı;

— Evet ama hepsini bir beşlik kâğıda değişirim!

Kışlık tedariki

— Bana bir lira ödünç verirsen kışlık tedarikini görmiye yardım etmiş olursun.

— Bir lira ile kışlık ne alınır?

— Şu lokantaya gider, âlâ bir yemek yerim, çıkarken de vestiyere uğrar, paltomu alırım!

— Ama şimdi paltosuzsun!

— İyi ya, kışlık tedariki görmiyecek miydim?

ON SEKİZ MİLYON TÜRK AND İÇTİ;

— Bu bayram şeker yemesek de olur....

— Neden?

— Onun yerine daha tatlı (And) içtik!..

Harika

Şair, muvaffakıyetinden sarhoş gibiydi. Tesadüf ettiği bir arkadaşına;

— Beni tebrik et, dedi, demin bir toplantıda yeni bir şiirimi okudum, salonun yarısı uykuya daldı..

— Bunun neresini tebrik edeyim?

— Şiirimin adı uyku idi!

Şöhret

Yirmi senedenberi yazıyordu, bir türlü tanılmıyordu. Nihayet bir münekkitle çarpıştı, ertesi gün bütün gazetelerde resmi, beyanatı çıktı. Bunu görünce hayret etti;

— Kalemimin yirmi senede yapamadığı şöhreti bastonum yaptı!

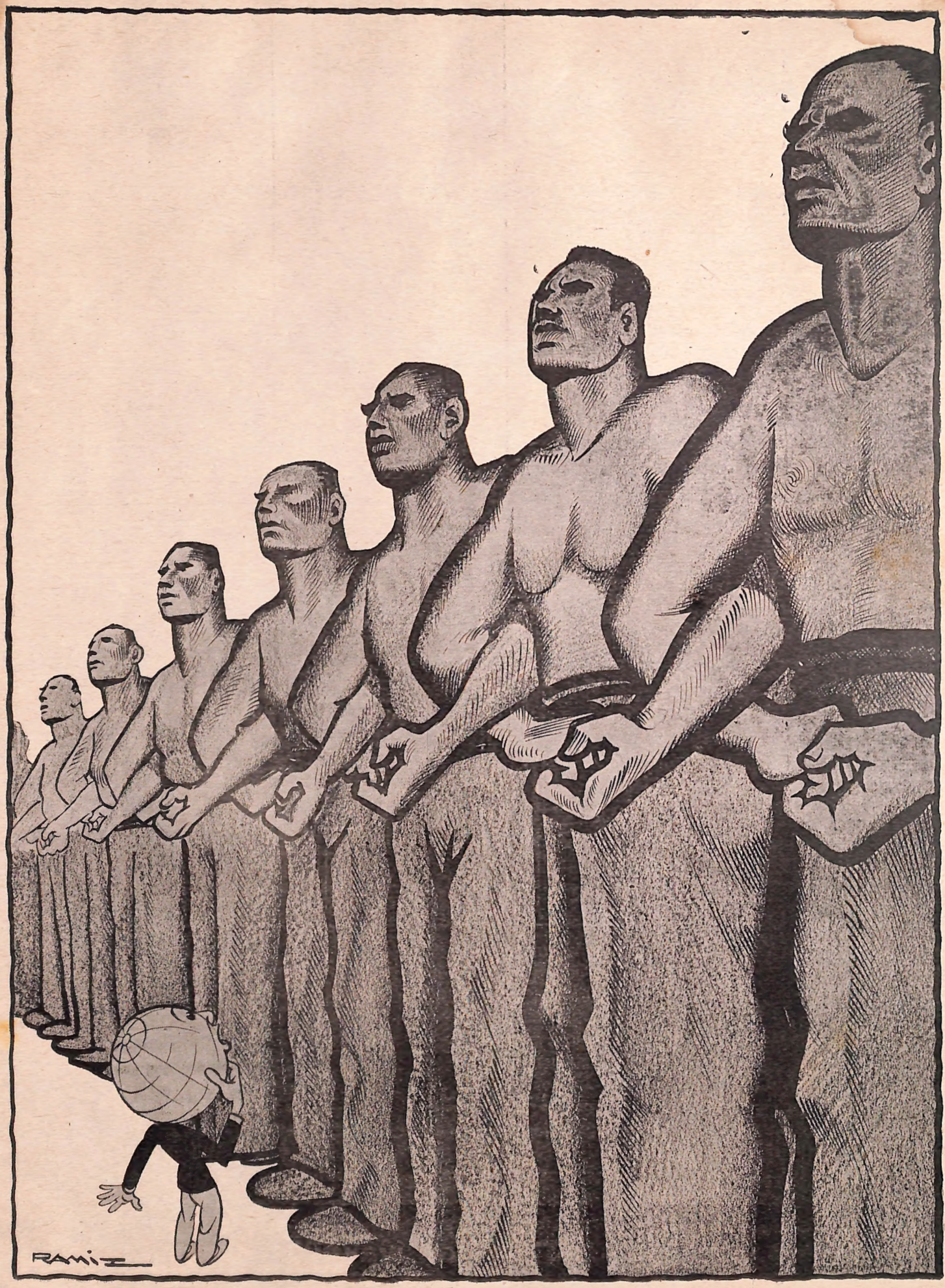

Türkiyenin dünyayı hayran bırakan manzarası

Dünya — Bu Türkiye değil, on sekiz milyon halkalı birlik zinciri!,

Atatürk'e Ait Hatıralar

Arkadaş

Atatürk'ün hem çocukluk, hem mücadele arkadaşı merhum Nuri Conker, güzel lâtifelerile de meşhurdur. Hususile Atatürk, toplantılarda, Nuri Çonker'i söyletmekten hoşlanırdı.

Bir gece, Ulu Önder, yakın tanıdıklarını yemeğe çağırmıştı. Atatürk'ün sofrası başlı başına bir ilim ve sanat meclisi idi. Orada daima mühim meseleler konuşulurdu. O gece de uzun bahislerle saatler geçmiş, yemek uzadıkça uzamış, gece yarısını bulmuştu. Bir aralık Atatürk;

— Bu sofra, samimiyeti ifade eder... Burada herkes düşündüğünü, duyduğunu apaçık söyler. Burada resmî konuşulmaz, herkes samimî bir arkadaştır.

Dedi. Mevzuun ağırlığından yorulmuş görünen Nuri Conker Atatürk'e sordu;

— Demek hepimiz samimî bir arkadaşız?

— Ona ne şüphe!

Nuri Conker hürmetle ayağa kalktı:

— Aziz arkadaş, dedi, müsaadenizle ben gidiyorum... Uykum geldi.

Bülbül

Atatürk, dil işlerine ehemmiyet verdiği sıralarda, dil âlimlerini sık sık Çankaya'ya davet ederdi. Bir gün Kazanda doğmuş, büyümüş, Pariste profesörlük etmiş bir âlime;

— Sizin tarafta bülbüle ne derler?

Diye sordu. Âlim cevap verdi;

— Bılbıl!

Atatürk gülümsedi;

— Bılbıl mı? Söylenis tarzına bakılırsa sizin bülbüller bizimkiler gibi küçük, zayıf olmıyacak, iriyarı, tombul birer kuş olacak!

İnsan

Atatürk, huzuruna kabul ettiği, fakat huzurundan hoşnut olmadığı birine: «Büyük üstat!» diye hitap ediyordu. Bu hitaptan sıkılan muhatabı;

— Bana «Byük üstat!» demeyiniz.

Ricasında bulundu. Atatürk sordu «Ya ne diyeyim?»

— Sadece; «İnsan!» deyiniz.

Atatürk bir saniye durdu, sonra; «Büyük üstat demeyi tercih ederim!» dedi.

— Dostlardan birini tebrike
— Ayol, sen ihtiyarsın..
— Öyle ama, o daha hürme

HAFTANIN

Ramazan bayramı geldi, dediler,
Dedim ki, bayramın değil zamanı.
Ne diye kapıdan çevirmediler
Vakitsiz buyuran böyle mihmanı?

★

Dağlıyor her çiçek benim yaramı,
Bilemem, şafaklar ak mı, kara mı?
Yakışır derseler zehir bayramı,
Bu bayram görmedim lokum alanı.

★

Unutmuş çocuklar şeker tadını,
Üzüntü kaplamış kızı, kadını.
Anmıyor hiç biri manto adını,
Aklına koymuyor, seyri, seyranı.

★

Bin kişi ağlıyor bugün de neden,
Çıkmıyor bir kişi teselli eden?
Bir şifa ummuyor kimse kimseden,
Hepsinin çıkıyor birden dumanı.

★

Kalmadı kalbinde duymıyan sızı,
Seyret İngilizi, gör Fıransızı.
Ağlıyor âlemin anası, kızı,
Birleşti bu yasta Rusu, Almanı.

★

Matem ilân etti otuz gün İran,
Efgandan bizedek geliyor efgan!

idiyorum..

e şayan, «Atatürk» ü görmüştü!..

DESTANI

Ağlıyor Romanya, Yugoslav, Yunan,
Kaldı mı dersiniz Arabistanı?

★

Gönüller bir olmuş kederden yana,
Nereye baksanız yanan yanana!
Anıyor başbaşa oğul, kız, ana,
Gönüller yakarak giden civanı.

★

Bulunmaz heybeti dağda, çınarda,
Adını ananlar, elbet, yanar da!
İnönü, Sakarya, Dumlupınada,
Kaç kere kurtardı bizim vatanı.

Atanın gittiği zamandanberi,
Cihanın eksildi bütün değeri.
Ey Tanrı, karşıla eroğlu eri,
O güneş senin de süsler semanı!

★

Timura rasladım, Cengize sordum,
Sayısız sualle tarihi yordum,
Var mıdır gidenin eşi, diyordum,
Görmemiş hiç biri böyle aslanı.

★

Ağla, ey güneş, ay, bulut, gök, ağla!
Ey fidan, gülünü yere dök, ağla!
Ey deniz, göğe çık! Ey dağ, çök, ağla!
Anın bir ağızdan o kahramanı!

ÇAMDEVİREN

İnönü'ne Ait Hatıralar

Beyza

Yeni harflerin kabul edileceği sıralarda idi, eski düşüncelilerden biri Başvekil İsmet İnönü'ne şöyle bir itirazda bulundu:

— Eski harfleri bırakırsak pek çok kelimelerin imlâsı biribirine karışır!

— Ne gibi?

— Meselâ, Arapçada, yumurta mânasına gelen bir Beyza kelimesi var ki, dat harfi ile yazılır, bir de karınca yumurtası mânasına gelen bir Beyza kelimesi var ki, zı ile yazılır, şimdi bunu nasıl yeni harflerle yazabileceğiz?

Başvekil İsmet İnönü;

— Gayet kolay! Şöyle yazabileceğiz...

Dedi ve kalemi eline alarak yazdı; «Karınca yumurtası!»

Tren

Memleketin dört ucunu demir ağlarla biribirine bağlıyan tren siyasetinin hız aldığı günlerde, liberallerden biri, bu çalışmanın yerinde olmadığını, şimendiferciliğin iktısadiyatımıza zarar getireceğini iddia edip duruyordu. Başvekil İsmet İnönü, karşısındakini ikna için, ne lâzımsa söyledi. Fakat muterizin, Nuh deyip de peygamber demiyenlerden olduğunu görünce sözünü şu cümle ile bitirdi;

— Ömründe bir kağnı bile yapmamış birine ben bu muazzam tren işinin faydasını nasıl anlatabilirim?

Türk generali

İsmet İnönü Lozanda, Türk murahhaslarının reisi olarak bütün muhasım bir dünya ile karşılaşıyordu. Müzakerelerin en hararetli devresinde bir rivayet çıktı. Murahhaslarımızın reisine bir suikast hazırlanıyormuş!

Bu haberi işiten İnönü kahramanı, o gün, gazetecilere şu beyanatta bulundu;

— Bundan sonra her gün otelin kapısı önünde bulunacağım. Bir Türk generalinin böyle rivayetlere zerre kadar ehemmiyet vermediğini anlamıyan kalmasın!

Kulaktan Kulağa

Komşunun hediyesi

Komşum bana evlâtlığı vasıtasile kendi bahçesinin mahsullerinden bir tabak incir göndermişti, kızın huyunu bildiğim için;

— Baya selâm söyle kızım, dedim, eksik olmasın... Şimdi sokağa çıktığım zaman size uğrar, kendisine gönderdiği on bir incir için teşekkür ederim.

Evlâtlık şaşalar gibi oldu;

— Efendim affedersiniz ama, on beş incir için teşekkür etseniz olmaz mı? dedi.

Şoför dikkat

Otobüs şoförlerinin karşısına asılan levhaları tabiî siz de görüyorsunuz. «Şoför! Fazla süratten sakın. Evde seni bekliyenleri düşün.»

Geçen gün arkamdaki kanapede oturan bir yolcu bu tavsiyeyi yüksek sesle okudu;

— Doğru ama, şoförlerin büyük bir kısmı bekârdır. Evde onları bekliyenler yoktur. Bu gibiler için başka türlü bir ihtar yazmak lâzım gelmez mi? dedi.

Arkadaşı tasdik etti;

— Doğrudur. Bekârlar için; «Şoför; karakolda seni bekliyeni düşün» diye yazmalı.

Lüfer mevsiminde

Daire müdürüne tanıdıklarından biri sokakta;

— Senin kalemde uzun boylu, kıranta bir kâtip vardır ya... O dehşetli lüfer avcısıdır. Dün yine denize çıktı, birçok balık avladı. Komşusu olduğum için birkaç tanesini de bana hediye etti.. Onun tuttuğu balıkları pazardan satın almıya imkân yoktur.

Müdür daireye gelince hademe ile uzun boylu kâtibi çağırttı ve sordu;

— Sen dün daireye gelmedin... Sebebi nedir?

Kâtip sıkılarak ellerini uğuşturdu;

— Bendeniz de şimdi onu arza gelecektim... Bendenizin bir biraderim vardı.. Evvelsi akşam sizlere ömür, fücceten vefat etti. Dün kendisini defnettik. Daireye gelemeyişimin sebebi bu...

Müdür ağır bir sesle;

— Bu mevsimde işler hafif.. Arasıra biraderinin cenazesine gidebilirsin.. Fakat avdette mezarlıktan birkaç lüfer getirirsen memnun oluruz, dedi..

Vapur kişesinde

Bilet memuru gişenin camını kapamış, gazetede takip ettiği tefrika romanını okumıya başlamıştı.

Bir yolcunun elnideki para ile cama varduğunu işitti, aldırmadı.

Yolcu bir, iki kere daha vurduktan sonra sinirlendi ve camı iterek bağırdı;

— Yahu ne diye insanı ayak üstü bekletirsiniz... Gazete okuyacak zaman mı?

Memur yüzünü buruşturarak cevap verdi;

— Siz de ne diye bukadar sabırsızlık ediyorsunuz? Önünüzde sekiz, on kişi olsaydı beklemiyecek miydiniz sanki?

Pişmanlık

Hâkim derin bir düşünceye daldığını gördüğü suçluya sordu;

— Şu saati çaldığına sen de pişmansın ya?

— Ona ne şüphe bay hâkim. Dünya kadar tamir parası verdim, işlemedi gitti.

Yanlış anlayış

— Bir daha böyle mürekkepli ellerle sofraya geldiğini görmiyeceğim, anladın mı?

— Peki amâ, benim başka ellerim yok ki, baba..

Bayramlıklar

Ortadaki kız — Yanımdaki pek şeker değil mi?..

Baştaki kız — Ne münasebet, okadar yapışmış ki, daha ziyade lâtilokuma benziyor!..

GÖZLÜKCÜNÜN KIZI

Gözlükçünün son derece sakil bir kızı vardı. Çıkık bir alın, patlak şaşı gözler, ucu üst dudağına değen hortum biçimi bir burun vesaire...

Dükkâna giren yaşlıca bir müşteri;

— Güzel çocuğum... Gözüme göre bir gözlük istiyorum. Fakat numaramı bilmiyorum, dedi.

Dükkânım arka tarafındaki odada yemek yiyen gözlükçü bu sözleri işitti ve seslendi;

— Kızım, baya altı numara bir gözlük ver.

Konserde işitilenler

Bayan (M..) e sordular;

— Dün akşam konserde neler dinlediniz bakalım?

— Kocamın biletlerin pahalılığından şikâyetini... Bayan (S..) in kocasından boşanarak genç bir delikanlı ile evleneceğine dair bir dedikodu... Doktor (F..) nin yanımızdaki locada horladığını..

— Bayram daha çok çocuklar içindir...
— Hele bu bayram, insanın sevinmesi için mutlaka (çocuk) olması lâzım!..

Marifetli köpek

Köpeğini on liraya satın almak istiyen bir müşteriyi reddettiği halde aradan yarım saat geçmeden hayvanı dört liraya bir başkasına sattığını gördüler ve sordular;

— Yahu biz seni aklı başında bir adam diye bilirdik... Herif on lira verdi razı olmadın... Sonra buna dört liraya geri verdin... Bu ne budalalık?

O cevap verdi;

— Sizin aklınız ermez... Bu daha kârlıdır.

— Arada altı lira fark var, kâr bu mu?

— Budala gibi lâkırdı etmeyin Allah aşkına.... On lira veren müşteriyi tanırım. Büyükadada oturur. Halbuki dört lira veren İstanbulludur.

— Peki ama müşterinin oturduğu yerden sana ne?

— Bana ne olur mu? Köpek Büyükadadaki sahibinden kaçtığı zaman yüze yüze mi benim eve dönecek?

Köylü operette

İlk defa İstanbula gelen bir köylü operete gitmişti. Biraz sonra perde açıldı; sahnenin önüne doğru ilerliyen Primadonna güzel bir parça söylemiye başladı.

Köylü bu manzara karşısında heyecana düştü, değneğini sallıyan orkestra şefini yanındaki seyirciye gösterdi;

— Yahu bu herif deli midir, edepsiz midir nedir?

Seyirci şaşırdı;

— Niçin deli olsun?

— Öyle ise elindeki değnekle neden o karıyı dövmek istiyor?

— Yok canım, o çalgıcıların başıdır. Kadını dövmek istediği falan yok.

— Öyle ise kadın neden böyle bağırıyor?

Parasına göre

Sokaktan arasıra şarkı söyliyerek dilenen yarı meczup bir fakir geçer.

Geçen sabah sesinden rahatsız oldum, pençereyi açarak;

— Be adam, bukadar iğrenç sesle sabah sabah şarkı söyliyecek ne var? Diye bağırdım.

Dilenci hiddetle başını kaldırdı;

— Sana kırk para için Münir Nurettinin sesile Dedenin bestelerini okuyacak değil ya..

Nezaket

— Almanyadan yeni gelen Etrüsk vapuru, eski gemilerin arkasında kalıyormuş.

— Doğrusu nazik varpur... Yaşlılara hürmet gösteriyor!

ONUN NURUNDAN IŞIK ALAN TÜRK YAVRUSU:

— Emmine mektup mu yazıyorsun?..

— Hayır, Atama destan yazıyorum!..

— Mehmet, getir şu ördeği, son defa bir okşıyalım!

Dedi.

— Baş üstüne, onbaşım!

Mehmet, siperin bir köşesinde, iştirak ettiği gazaların azametinden habersiz yatan ördeği aldı, onbaşısına uzattı. İşte, o saniye, hatıra, hayale gelmedik bir facia zuhur etti; Ördek, Mehmedin elinde, birdenbire havalandı, bir iki kanat çırpıntısı ile siperden dışarı fırladı. Besbelli, ayaklarının bağı da gevşemiş, çözülmüştü. Şaka değil, ördek, yeşil başlı ördek, o yarımki çorba ile yahninin yegâne lezzeti olan ördek, kuş gibi uçuyordu. Paytaklığından, şişmanlığından umulmıyan bir çeviklikle düşman siperine koşuyordu. Vay millet haini alçak!

Mehmedin gözleri karardı, şimşek gibi ördeğin arkasından fırladı. Arkadaşları haykırışıyorlardı;

— Ne yapiyon Mehmet? Canına mı susadın?..

Mehmet hiç oralı değildi. Zaten iş işten de geçmişti. Önde garip çığlıklar koparan bir hayvanla arkada gözü dönmüş bir askerin koştuğunu gören karşı siperde bir karışıklık oldu. Hepsi bir baskına uğradıklarını sanmışlardı. Bu şaşkınlık arasında, silâhlarını alıp ateşleyinciye kadar, kısa bir zaman geçti. Bu kısa zaman, Mehmedin, düşman siperinin yanıbaşında ördeği yakalaması için kâfi gelmişti. Ördeği yakalaması ile geri dönmesi bir oldu. Siperine atlarken dört yanından düşman kurşunları vızıldıyordu..

Ertesi gün, zabiti, Mehmede ahret sualleri sormıya başladı. Vak'ayı bütün bölük haber almıştı. Bu, doğru bir hareket değildi. Adam, bir ördek için canını tehlikeye koyar mıydı? Mehmede;

— Ne halt etmiye düşman siperine atıldın? Ya bir kurşun yeyip de bir ördek uğuruna gitseydin iyi mi olurdu?

Dedi. Mehmet cevap verdi;

— Ya ördeği kaçırsaydım, ördeği kaçırdığımı haber alan kumandan Mustafa Kemal bey bana nederdi?

Zabit hayretle sordu;

— Ne derdi?

— Ne diyecek? Manisalı Efe Mehmet, düşman askerine ördek ziyafeti çekiyor derdi.

Zabit, kendisini tutamadı, güldü. Bu gülüş Mehmedin affı demekti. Mehmet, zabitinin yanından çıkmca sorğunun neticesini bekliyen arkadaşlarına;

— Ben düşmana ördek mi yediririm be?

Diye söylenip duruyordu. ✱

tasından iplikleri çekilmek suretile rahatça nefes almanıza müsait olacak bir hale sokulmuştur. Böyle olunca tabiî bağırmanıza da bir mâni kalmıyordu. Bunu kim yaptı? Hırsız tarafından kırıldığını iddia ettiğiniz iki dişi ogün dişçiye çıkarttığınız ve mendildeki kanın bundan ileriye geldiği sabit olmuştur üç. Düştüğünüz zaman pantalonunuz eskiden yırtılıp örüldüğü yerden yırtılmıştır dört. Ogün kiracıdan aldığınız paraya muadil bir para sarfettiğiniz keza sabittir. Bir sene evvel ayni gün yine tarafımızdan ayni neviden bir sarfiyat yapılmıştır. Bundan ne netice çıkarmak lâzım geldiğini size bırakıyorum.

Muhtar Vecdi acınacak bir tavırla;

— Ben düşünecek halde değilim, dedi.

— O halde benim daha bir müddet tahkikatı derinleştirmem lâzım gelecek. Hırsızı kendi elimle, böyle yakalayıp teslim edeceğim.

Bay Karter «Böyle yakalayıp» derken sert bir hareketle Muhtar Vecdinin bileğini yakalamıştı.

Muallim ağlar gibi bir vaziyetle;

— Hacet yok bay Karter, dedi, hırsızı yakaladınız. Hırsız benim...

Polis gülmiye başladı;

— Bunu biliyordum. Yalnız bir nokta zihnimi karıştırıyordu. Çalınan para bir başkasına, hattâ doğrudan doğruya karınıza ait olsaydı sizden şüphe etmekte tereddüt etmezdim. Karısının parasını çalan erkekler her zaman görülür. Fakat şu var ki, dükkân doğrudan doğruya sizin mülkünüzdür. Binaenaleyh kirası da size aittir. Şu halde ne diye kendi paranızı çalmıya mecburiyet gördünüz. İşte bunu bir türlü halledemiyorum.

Muhtar Vecdi kendini topladıktan sonra hazin hazin gülümseyerek söylemiye başladı;

— Bay Karter, siz polissiniz. Vazifenize ait işleri biliyorsunuz. Fakat evli değilsiniz. Binaenaleyh evlilik âlemine ait hakikatlerin cahili olmakta mazursunuz.

Kira parasının kendime ait olduğunu söylediniz. Be birader, bir erkeğin aylığı da kendine ait bir paradır. Fakat nasıl bu paraya hükmü geçmiyorsa, başka herhangi bir membadan gelecek bir paraya da öyle hükmü geçmez. Size kendi paramı niçin çaldığımı kısaca anlatayım. Her sene kış başlarken bizim evde de manto, tuvalet, kışlık elbise vesaire gürültüsü başlar. Halbuki ben muallimim. Kışlık odun kömürü teminden ve sene ortasında muallimler sandığına ettiğim borçları ödemek imkânımdan mahrumum.

Yolda soyğunculuğa uğrıyarak paraları çaldırdığımı söylediğim zaman artık ne karım, ne de kızlarım üstüme varmıya cesaret edemiyorlar, ölümden kurtulduğumu bir kâr sayıyorlardı. Hakikat bu bay Karter. Eğer sizde zerre kadar insaf varsa artık yakamı bırakır, kendimden başka kimseye zararı dokunmamış olan biçare hırsızı affedersiniz.

— SON —

SAHTE ELLİLİK

(A..) meşhur inatçılardandır.

Bir gece sarhoşluk halile gümüş bir elliliği susuz olarak yutabileceğine dair bahsa girişmiş, fakat parayı yutarken boğulmasına da bıçak sırtı kalmıştı.

Bahsi kaybeden arkadaşlarına;

— Çok vicdansız ve ahlâksız insanlarmışsınız doğrusu, dedi. Kalp bir ellilik yutturmak suretile az kaldı canıma kıyıyordunuz.

Onlar hayret ettiler;

— Vallâhi öyle bir şey yok... Elliliğin sahte olduğuna nereden hükmettin?

— Geçirmek için çektiğim sıkıntıdan.

Dişçi — Hiç gözyaşı dökmeden bayıldınız..
Bayan — Dökecek gözyaşı kaldı mı ki, doktor?!..

TARİHTEN ÇİZGİLER;
Bir kız mektebi bir merasimde bulunmıya gidiyor!..

Antoloji

Genç bir muharrir, bir «Seçme yazı» kitabı çıkarmıştı. İçinde zamanın bütün meşhur ediplerinden alınmış parçalar vardı. Bunların arasında kendi ismi ile kendi eserlerini arıyan bir şair, aradığını bulamayınca fena halde kızdı. Seçme yazı muharririne rasgeldiği zaman;

— Azizim, dedi, sen bir edebiyatçılar Antolojisi yapmış, içine beni almamışsın.... Fakat ben sana ayni şekilde hareket etmiyeceğim; Yakında bir edepsizler Antolojisi yapacağım, en başa seni koyacağım!

Pırlanta

— Pırlanta gibi bir adam.

— İyi ama, yüz yirmi kilo... Nereme takayım?

EVLENMEK İÇİN

Evlenecek adam nikâh memurunun yanına girdi;

— Evlenmek için ayrıca bir hüsnühal kâğıdı çıkartmıya da ihtiyaç var m? dedi.

Memur ciddi bir tavırla cevap verdi;

— Hayır... Hüsnühal kâğıdına ihtiyaç gösterecek ahval insanda ancak evlendikten sonra zuhur edebileceği için kanuna böyle bir kayıt konulmamıştır.

Yasak

Polis, park sıralarından birinde uyuklıyan bir serseriyi kaldırdı;

— Burada uyumak yasak.

Adam, öteki sıraya uzandı. Polis, yanına geldi;

— Sana yasak dedik ya!

— Evet ama yasak bu bir sıra için değil mi?

Hangisi aldanmış

— Bu saat altın değil, kaplama. Nafile elli lira verdin.

— Merak etme, benim verdiğim ellilik de haklkî değil, sahte idi!

Sıhhatini Seven RADYOLİN Kullanır

Diş doktoru diyor ki:

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır tesirleri olmıyan antiseptik bir madde bulunmalı, asıl dişleri temizleyici madde, mineleri sıyırmıyacak şekilde hazırlanmış olmalı, içinde hamız olmadıktan başka ağızdaki humuzları da temizlemek üzere kalevi maddeler ihtiva etmeli ve nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte Radyolin budur.

Sabah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra

Radyolin kullanınız

Başınız mı ağrıyor?
Gripten mi yatıyorsunuz?
Romatizmanız mı teprendi?
Dişinizin agrısı sizi çok mu rahatsız ediyor?
Bir tek kaşe

Neokürin

Bütün bunları derhal giderir.
Ve size göz açtırır.
Lüzumunda günde 2 kaşe alınabilir.

Neokürin

Mideyi bozmaz ve kalbi yormaz.
Tek kaşe 6 kuruş, 6 lık ambalâj 30 kuruş. Her eczanede bulunur.

Ağız, boğaz, burun yollarile vücuda giren nezle, kızamık, kızıl, grip gibi bulaşıcı hastalıklardan korur. Yarım bardak suya bir kahve kaşığı Neosterin buraları hiç tahriş etmeden temizler, ağrılarını geçirir, fena kokularını izale eder.
Eczanelerde reçetesiz satılır.

Akba

Kitapevi — Ankara

Bütün mektep kitaplarının satış yeridir.
Mektep kırtasiye çeşitleri en müsait şartlarla temin edilir. Tel: 3377

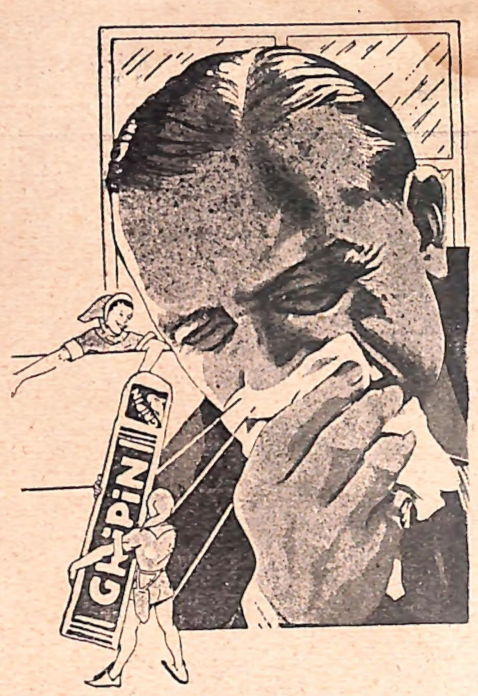

Bu adamı canından bezdiren şey; GRİPİN i tecrübe edinceye kadar çekmiye mahkûm olduğu ağrı ve sızılardır.

Gripin

En şiddetli baş ve diş ağrılarını keser.

Gripin

Romatizma, sinir, adale, bel ağrılarına karşı bilhassa müessirdir.
Kırıklığı, nezleyi, soğuk algınlıklarından mütevellit bütün ağrı, sızı ve sancıları geçirir.
İcabında günde üç kaşe alınabilir.
İsmine dikkat, taklitlerinden sakınınız ve Gripin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle reddediniz.

EV DOKTORU

Bu kıymetli eser, pek nefis bir cilt içinde hazırlanmıştır. Bu eserde tekmil hastalıkların mahiyetini ve tedavi çarelerini bulacaksınız. Kendisinin ve aile efradının sıhhatini düşünen herkes bu eserden mutlaka tedarik etmelidir.

Hafiflik - Rahatlık

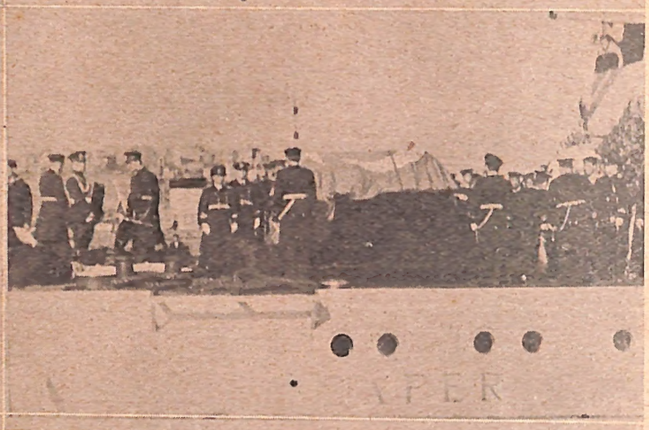

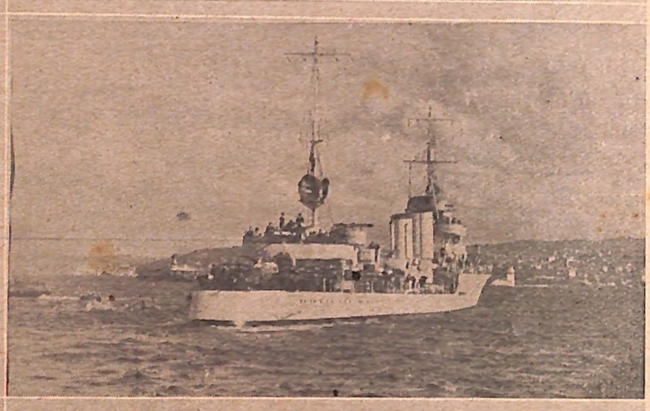

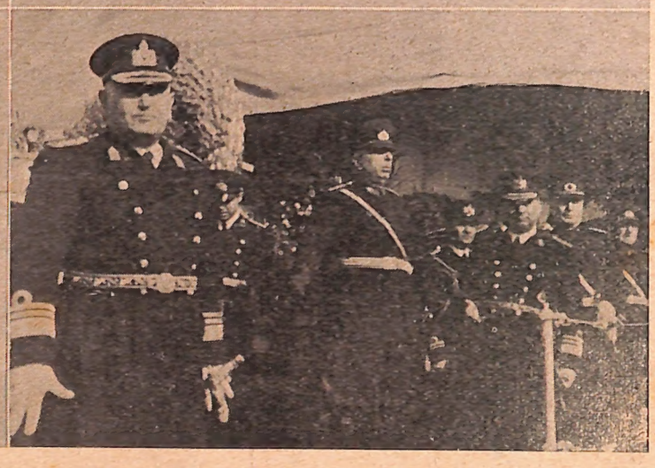

Ebedî Şefimizin ebedî yolculuğundan bize kalan son izler ve hatıralar..

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

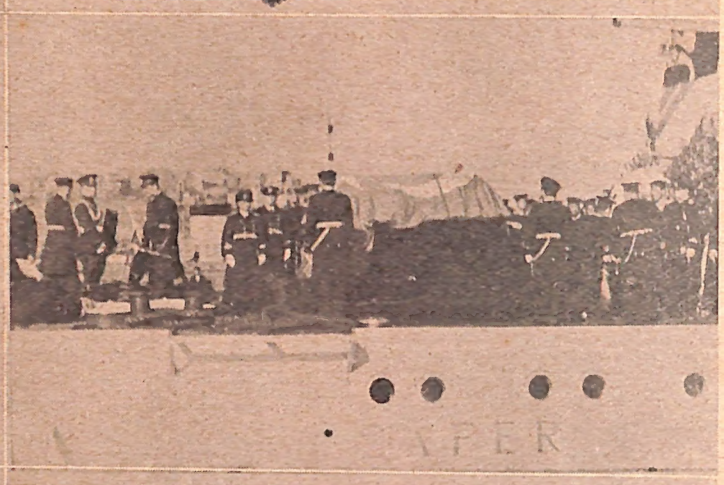

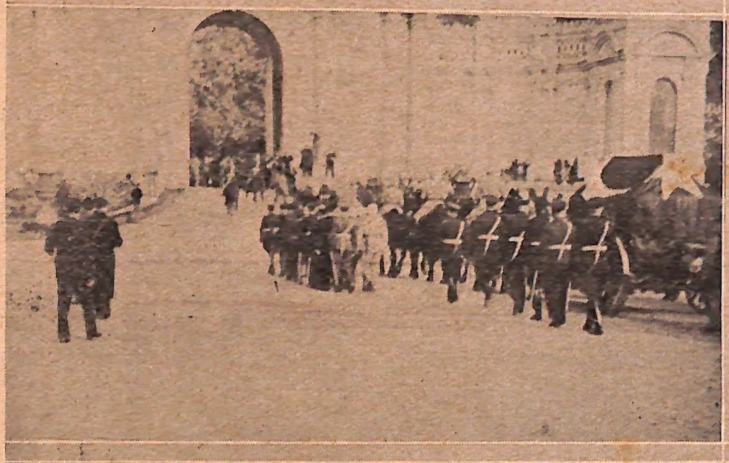

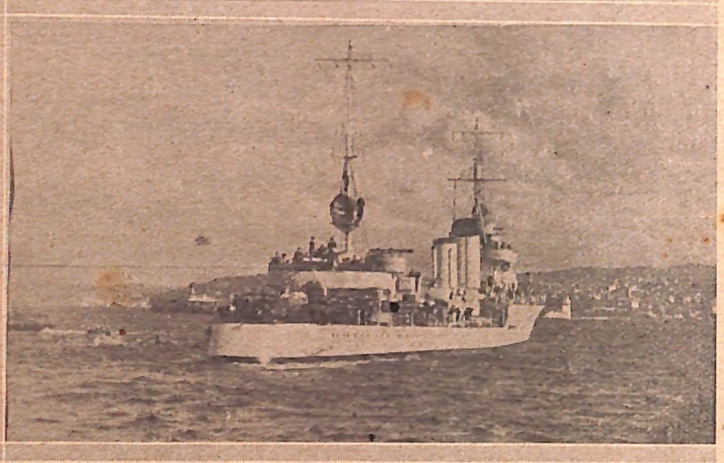

Ebedî Şefimizin ebedî yolculuğundan bize kalan son izler ve hatıralar..

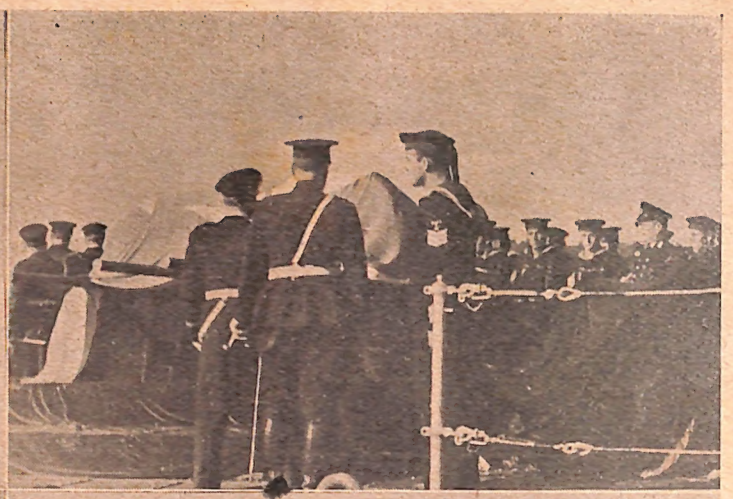

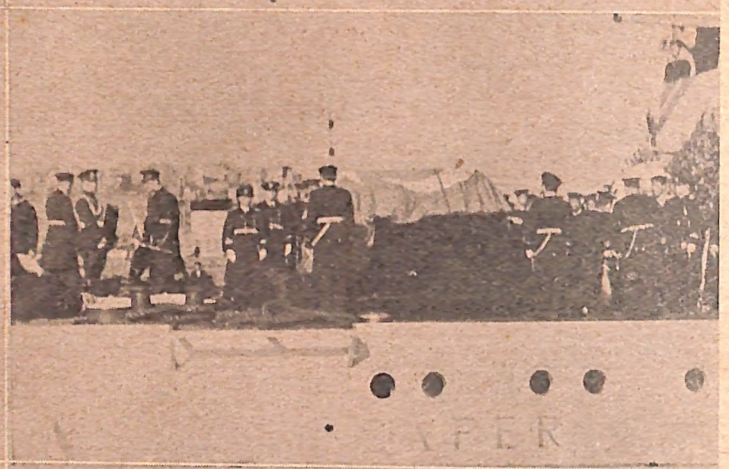

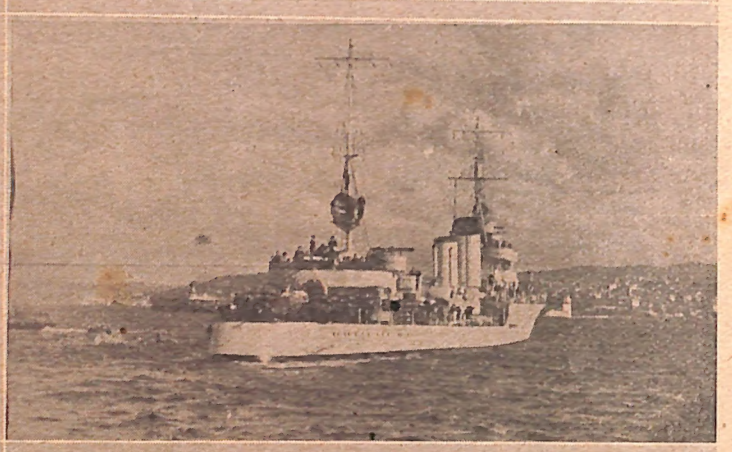

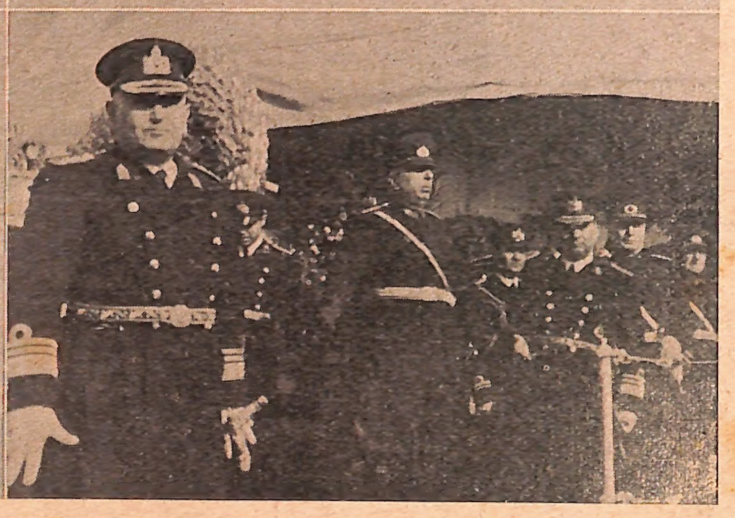

Ebedî Şefimizin ebedî yolculuğundan bize kalan son izler ve hatıralar..

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.